

Een terugblik

Kerk Asiel 1997

Tien jaar geleden was deze Duif (22 - 23 september 1997) betrokken bij een kerkelijke estafette van kerkasiel. Veertig dagen lang logeerden tien uitgeprocedeerde Iraanse asielzoekers hier in de Duif. Daarvoor en daarna logeerden zij in andere kerken, en uiteindelijk kwamen ze weer opnieuw in procedure. We waren toen nog alleenheersers van deze kerk, het was van voor de restauratie en de betrokkenheid van Stadsherstel.

In de kapel hadden zij hun huiskamer, in de bovenkamer sliepen zij, in de kerk werd getafeltenist en gejudood. In het kantoortje van de Duif hielden Duiven de wacht, 24 uur achter elkaar door, wakend of slapend. Het was een intense tijd van betrokkenheid.

Onze bijdrage toen was misschien een druppel op een gloeiende plaat – maar al die druppels samen maken het verschil.

We mogen blij zijn dat meerdere van hen een verblijfsvergunning hebben gekregen en degenen die niet uit wanhoop zijn vertrokken of zijn uitgezet, hebben nu hopelijk dankzij het generaal pardon een verblijfsvergunning gekregen

Na de dienst heb ik 3 rode rozen uitgedeeld aan drie mensen om hen te bedanken:

1- aan Ton Wiemers, die toen voorzitter was en vol enthousiasme heeft hij het kerkasiel georganiseerd en dankzij hem konden wij elkaar leren kennen

2- aan Catrinus Mak, omdat hij op een moment dat het allemaal helemaal verkeerd leek te gaan met Ekrams procedure mee een actiegroep heeft opgezet en tot het einde actief was om te lobbyen voor een verblijfsvergunning - en met succes!

3- aan Christien Wartena. Vele duiven hadden hun vragen (over of ik wel echt hetero was, en over Ekrams integriteit) en hoewel ze geen woord Engels sprak en Ekram nog geen woord Nederlands - deelde Christien mijn liefde voor Ekram, en stak me een hart onder de riem.

• Diana Vernooij

Spirituele ontwikkeling en helderheid van geest

Tijdens onze zondagse samenkomsten komt in overwegingen van verschillende voorgangers soms het begrip spirituele ontwikkeling voorbij.

Spirituele ontwikkeling, wat bedoelt men daar eigenlijk mee?

• Door Herman Rikken

Tijdens een HOVO-VU cursus, enige jaren geleden, maakte ik kennis met contemplatieve psychologie met als docent Dr. Han F. de Wit, een alom bekende (contemplatief) psycholoog, die veel boeken heeft gepubliceerd over psychologische achtergronden van spiritualiteit.

Contemplatieve psychologie verwijst naar de psychologische inzichten en ideeën uit een interreligieuze dialoog tussen Oosterse & Westerse spirituele (klooster-)tradities die erop gericht zijn om fundamentele (waarachtige) menselijkheid in geest, woord en daad te onderkennen en tot bloei te brengen. Contemplatieve psychologie behandelt dus vragen als: ➔ Lees verder op pag. 6

En verder in dit nummer: Leven van religies **2** | Geloven op hoog niveau **3** | Bijbel10daagse **4** | De visie van Marc Chagall op Christus **5** |

Nr 8 - 14 Oktober 2007

Het volgende nummer verschijnt op 18 Nov.
Inleveren kopij - voor 9 November 2007

Aanvang zondagsviering 10:30uur

Voorgangers

21 okt Maruja Bredie
28 okt Frans Gerritsma
4 nov gastvoorganger
Frits van der Ven
11 nov Rob Gijbels
18 nov Alet Aalders

Werkgroep Pastoraat & Diaconie

Alet Aalders 020 6475402
Hortense Ghijs 020 6266155
Ans Visser 020 6434975
Marc Jorritsma 023 5278358

Kindernevenvieringen

• Zondag 21 Okt • 4 Nov • 18 Nov

Duif agenda

• Duifviering op 28 oktober in de Amstelkerk ivm verhuur van De Duif
• Dia avond 24 oktober in het Hemeltje
tijd: 20.15 uur

Duif Concert

Onder voorbehoud

4 november 2007
12:00 - 12:45 uur

Studenten
van het
Conservatorium
Amsterdam

Check op www.deduif.nu

Mensen en grenzen

Westerse grenspolitiek in mondiaal perspectief • dinsdag 23 oktober, 20.00 uur in De Rode Hoed
Toegang € 8,- / € 7,- (CJP/65+ / Stadspas / collegekaart)
Reserveren via www.rodehoed.nl of telefonisch (020) 638 56 06 op werkdagen van 8:30 tot 18:00 uur
Informatie www.rodehoed.nl

Verjaardagen

17 okt	Brechtje Moerkamp
23 okt	Dorien Gransjean
24 okt	Marian van der Meer
29 okt	Susan Smithuis
9 nov	Hanneke de Groote Vincent Kemper
10 nov	Gerda van der Burg Joyce Woudenberg
11 nov	Heidi Westerheijden
14 nov	Niek Post

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Dorien Gransjean-Eldering, Angela van der Marck en Helma Schenkeveld. Vormgeving: Freek van der Marck en Fred Vos. HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.nu
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon / Fax 020 4220380
Postbank 049.80.620

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 15,00 per jaar op Postbank rekening 49.80.620 o.v.v. Abonnement HGL wordt u postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene van De Duif?

Wie zich met de Duifgelooftsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming en van hen wordt actieve deelname aan de basisgemeente De Duif verwacht

Jaardoelen - maandcollectes

2007 - Opvang Aidsbabies en -wezen door de Witte Zusters, Tanzania
2006 - Stichting Dark & Light
2005 - Terre des Hommes

In voorgaande jaren verleende De Duif steun aan oa.: Amnesty international, Witte Jassen, Switzar jeugdwerk

Leven van religies (8)

Vrouwen-iftar en ramadan

Ik was dit jaar op een iftar uitgenodigd, een gezamenlijke maaltijd om het vasten van de ramadan te breken. Ik kwam bij Ceylan Weber thuis, een Nederlandse moslima, die tot voor kort voorzitter van Al Nisa was, de vereniging van Nederlandse moslimvrouwen.

Toen ik aankwam was de tafel gedekt en waren er zeven vrouwen van christelijke en islamitische achtergrond. Precies om 13 over 7 kon het vasten worden gebroken met een gebed en dadels. Ceylan had heerlijk eten gekookt en we praatten. We hebben heel veel gepraat met elkaar tot heel laat.

Het was de eerste keer dat ik het haar van de gastvrouw zag. Buiten in het openbaar draagt ze altijd fraai gedrapeerde hoofddoeken. De Koerdische Turkse Hulya was nieuwsgierig waarom ze een hoofddoek draagt. Hulya heeft zich met succes tegen uithuwelijking en verplichte bedekking verzet. Nu woont ze zelfstandig en is ze bijna afgestudeerd. Ze wil feminisme en islam verbinden, zelfstandig denken en gelovig zijn. Dat wil Ceylan ook. Ze is een gelovige vrouw en feministe. Ze heeft zich sterk verbonden met islamitische vrouwen en heeft de grootste taboes aangekaart in moskees, scholen en verenigingen. En ze draagt haar hoofddoek, zegt ze, omdat ze het gevoel heeft zo haar hoofd te buigen voor God – te kunnen dienen, spiritueel te leven – zonder overigens haar radicale taal te matigen. Misschien, bedacht ik me, wordt ze serieuzer genomen omdat ze een hoofddoek draagt.

Dit jaar valt ramadan van 13 september tot vrijdag 12 oktober. De ramadan is de negende maand in de islamitische kalender. Het begint met een nieuwe maansikkel – zodra die er is in de negende maand van het jaar, is het ramadan. Dat is ieder jaar voor onze begrippen een andere maand en het start ook op een ander tijdstip. Moslims hebben een maankalender van 12 maanden, ieder jaar is 11 dagen korter dan ons zonnejaar. Ramadan verschuift zo door het jaar heen en valt soms in de winter, soms in de zomer – wat het vasten met de lange dagen zwaar maakt.

Het vasten is bedoeld om de ziel te zuiveren en Allah te bedanken voor alles wat hij gegeven heeft. De ramadan vraagt zelfdiscipline van mensen en degenen die vasten voelen zich verbonden met arme en hongerige mensen elders op de wereld.

Moslims mogen de hele ramadanmaand tussen zonsopgang en zonsondergang niet eten, drinken, roken of vrijen. Als het donker is, na het breken van de vasten (de iftar), is het feest. Mensen zoeken elkaar op, nodigen elkaar uit en maken het gezellig. Het breken van het vasten begint met het eten van dadels. Het eten kent speciale elementen, afhankelijk van het land. Ceylan had voor ons een speciale soep gemaakt en naast allerlei lekkers ook vruchtencompote.

Iftars worden steeds vaker gebruikt om mensen bij elkaar te halen, om uit te wisselen tussen mensen van verschillende religies. Twee jaar geleden was ik bij een officiële Iftar, in het stadhuis van Amsterdam – een traditie die jaarlijks terugkeert. Burgemeester Cohen was er, een joods Marokkaanse rabbijn en verschillende bestuurders van Marokkaanse en Turkse inspraakorganen. Ook mensen van verschillende kerken en moskeen waren er. Ik was er vanuit een netwerk voor vrouwen uit islamitische, joodse en christelijke tradities. Toen waren er officiële praatjes, maar vooral ook tafelgesprekken tussen mensen van verschillende achtergrond en geloof.

Op de Dag van de Dialoog, 27 september jongstleden, zijn er in Amsterdam ook verschillende Iftars gehouden. Mooie gewoonte – moesten we vaker doen.

Diana Vernooij

Diana Vernooij is een van de tien jaarlijks gekozen voorgangers in De Duif

Geloven op hoog niveau

Rui en ik waren half september een weekje in Zwitserland in Davos.

Voor ons vertrek was eenieder al zo verbaasd: "Zwitserland? Wat moeten jullie daar nou doen in september".

Ach, het land heeft toch zo'n oubollig imago, naar Zwitserland ga je als moderne trendy vent alleen in de winter om te skiën...toch? In de zomer gaan daar alleen senioren naar toe toch, in zo'n georganiseerde hollajadiejeetouringcar reis, met ome Piet de chauffeur die dan gezellig Jantje Smit op zet!! (knipoojie voor A)

Tja, ik sta niet zo gauw met m'n bek vol tanden... maar begon toch wel even te twifelen... ben ik dan zelf een beetje aan het senioren... om in het najaar naar Zwitserland te gaan? Rui is gek op bergen, lekker samen de natuur in? Toch? Een man is toch zo jong als hij zich... eh... voelt?

Haha, wat een vergissing voor al die mensen!

Het land bruist van de activiteiten! Ik ben nog nooit zo sportief geweest! Vier tot vijf uur wandelen per dag, geklommen, gezwommen, van de ene gondel naar de andere, naar het Casino en voor het bruine velletje kon ik na een week prima wedijveren met iemand die 3 weken Antalya achter de rug had!

Wat een land, en wat een pracht in Davos!

"Gruezli miteinand", iedereen groet elkaar!

Wat een schone boel op straat... O ja... geen deurstrippen of pinsloten, geen graffiti, fietsen in het rek zonder sloten... Cartiers in de etalage zonder rolluiken... Hmm... klinkt wel heel "perfect" allemaal!

Ik ben dol op het geluid van kerkklokken als die zo heerlijk galmen en tja, in zo'n pittoresk oord in bergen heeft zo'n kerk zo iets aantrekkelijks... daar moest ik ook even heen... dan was het plaatje compleet...

Maar ach, wat een teleurstelling...

Vrouwen met hoedjes, mannen in het pak, geen koor maar een bandje, geen kaarsen maar elektrische flinkerlampjes, geen krakende houten vloer maar efficiënte tegels, meneer de dominee die zo droog was als een rol beschuit en zijn preek nog monotoner dan een bak Zwitserse kaasfondue uit een pakje. Taai en klef...

"Ahhh was schon das Sie auch gekommen sind... Ahhh aus Holland!"

"Was? Aus Amsterdam??? Mein Gott die stad der Teufel!!"

"Nou, weet u, niet iedereen in Amsterdam rookt een joint iedere avond en niet alle homo's lopen in leren pakken met kettingen en..." Ach laat maar... Mijn verweer stootte tegen vooroordelen en tientallen wapperende Zwitserse vlaggen...

Je voelt 'm al aankomen... ik dacht aan de Duif, onze Duif, mijn Duif en wilde weg...

Het weekje zit er weer op, prachtig land, heerlijke frisse lucht, schitterende natuur... maar geloven op "hoog niveau" in het mooie Davos? Dan toch liever in Amsterdam in onze oude vertrouwde Duif, daar kunnen de Zwitsers nog wat van leren!

Gruezli mit einand, Lekker weer terug in eigen land.

• Hans Ernens

Bedankt

Hierbij wil ik iedereen hartelijk danken voor alle lieve reacties middels kaarten, telefoontjes, emails en bloemen die ik na mijn operatie heb mogen ontvangen. Het gaat inmiddels goed met mij en ik hoop weer gauw te kunnen meedraaien, alhoewel ik niet meer zwaar mag tillen.

Groetjes en nogmaals heel veel dank,
Liefs,
Hortense

Nepal, land van duizend kleuren

Op veler verzoek herhaling van de dialezing over Nepal op woensdagavond 24 oktober om 20.15 uur.

Na aanvang mag u best nog binnen komen. Duur lezing ongeveer 2 x 45 minuten.

Ik zal een "busje" meenemen ten bate van Nepal. Dus neemt u ook wat cash geld mee, alstublieft. De opbrengst komt ten goed aan NEST, die o.a. een landbouw en veeteelt opleiding heeft opgezet voor kansarme studenten in Nepal. Nest wordt gesteund door ICFON (Intern Council for friends of Nepal) een Nederlandse stichting die projecten in Nepal ondersteunt in verafgelegen gebieden en voor de armsten onder de bevolking. Het ICFON bestuur controleert de besteding van de gelden regelmatig en betaalt reis en verblijf kosten uit eigen zak. De lezing gaat echter niet over deze projecten. Aanvraag van scholen voor een dergelijke lezing is mogelijk via www.secretariaat@icfon.nl.

In mijn lezing probeer ik een zo aangedaan en interessant mogelijk beeld van de cultuur en het dagelijkse leven in Nepal te geven.

Ik hoop oud en jong te zien, woensdagavond 24 oktober 2007. Tot ziens.

• Barbara Wurfbain

Oproep om te helpen bij de kindernevendiensten

Met veel plezier heb ik het afgelopen jaar meegedraaid met de kindernevendiensten. Ik kan dit helaas niet voortzetten wegens gebrek aan tijd. Zo ben ik afgelopen maand meer gaan werken en ben ik gestart met een leerweg bij Ranthia, school voor toegepaste mystiek. Hopelijk komt er op korte termijn hulp uit de Duifgemeenschap, want ook de (voorbereiding van de) KinderKerstdienst komt er weer aan. Met dank aan Freek en ook aan zijn dochter Yaël, die altijd enthousiast meedoet

• Gerda van der Burg

Danken-Herdenken-Opnieuw beginnen

In de Keltische traditie vierde men op 1 november het einde van de zomer. Rond deze dag, Samhain, kwam het vee weer op stal en vierde men de oogstdankdag. Ook herdacht men de doden. Op 1 en 2 november worden in katholieke kerken nog steeds de doden herdacht, Allerheiligen en Allerzielen. In protestante kerken gebeurt dat vaak op de laatste zondag van het kerkelijk jaar. De herfst is in de christelijke traditie ook de tijd voor oogstdankdagen.

Het Keltische nieuwe jaar begon 1 november. De joodse traditie laat het nieuwe jaar nog steeds beginnen in het najaar, als de duisternis toeneemt. Het kerkelijk jaar in de christelijke traditie begint met Advent eveneens in een donkere tijd. Ook in bijbels opzicht gaat de 'nacht' vooraf aan de 'dag', de 'duisternis' aan het 'licht'. Advent is: uitzien naar het licht.

• Uit: Vier (NCRV)

The Secret

The Secret verscheen als DVD en als boek. Het geheim dat onthuld wordt, is de wet van de aantrekkingskracht: wat je wilt en wenst, krijg je. Voor de film en het boek interviewde Rhonda Byrne verschillende mensen die al bekend waren met het geheim en het succesvol toepassen in hun leven. The Secret kijkt als een videoclip en leest als een trein. Beoordelingen variëren van "onzin" tot "geloofwaardig".

Bijbel10daagse 2007

De vreemdeling in de Bijbel

'De vreemdeling in de Bijbel' is een actueel en uitdagend thema, en biedt aanknopingspunten vanuit kerkelijk, sociaal-maatschappelijk, politiek, literair en cultureel perspectief. Daarmee kan de platformfunctie van de Bijbel10daagse – zorgen dat de Bijbel zo breed mogelijk aandacht krijgt – nog meer gestalte krijgen.

De reflecties over 'vreemdelingen' die we in bijbelboeken tegenkomen, bieden een spiegel voor de discussies van vandaag de dag. De problemen zijn niet nieuw, de kansen zijn niet nieuw, maar elke tijd vraagt om een eigen invulling. Het thema biedt dus mogelijkheden om de Bijbel in verband te brengen met allerhande maatschappelijke vragen. Maar ook meer kerkelijke vragen kunnen aan bod komen: hoe vreemd is de christen in de hedendaagse maatschappij? Wie is eigenlijk de vreemdeling?

Vreemdelingen in de Bijbel

In de Bijbel treft de lezer verschillende reflecties aan over de vreemdeling. In het Oude Testament zijn wetten over de omgang met vreemdelingen opgenomen. Gastvrijheid speelt een belangrijke rol, maar ook zijn er strikte regels over het al dan niet trouwen met vreemdelingen. In bijbelse verhalen en profetieën is soms een nuancering van de wetten te vinden, dan weer een aansporing om ze toe te passen. Vreemdelingen zijn aangrenzende volken, slaven, krijgsgevangenen, en mensen die vanwege een natuurramp (o.a. hongersnood, droogte) naar een ander land vertrekken.

In de Grieks-Romeinse periode, de tijd van de Deuterocanonieke boeken en het Nieuwe Testament, werd er door mensen gereisd. In de meeste grote steden rond de Middellandse Zee woonden allerlei bevolkingsgroepen door elkaar en waren buitenlandse, vreemde invloeden merkbaar. De vraag rees hoe men met deze vreemde invloeden om moest gaan, en die zijn terug te vinden in het Nieuwe Testament

Doel en initiatief

Al eeuwenlang inspireren bijbelverhalen dichters, schrijvers, componisten en beeldend kunstenaars. De Bijbel inspireert steeds weer tot romans en gedichten, muziek en schilderijen. Bijbelteksten blijken steeds weer tot de verbeelding te spreken.

In oktober 2004 verscheen De Nieuwe Bijbelvertaling, een nieuwe vertaling voor het Nederlandse taalgebied. Bedoeld als geloofsboek maar ook als belangrijk boek voor onze cultuur en literatuur. De vertaling kreeg een ruime ontvangst. Niet alleen in de kerken maar ook ver daarbuiten. De vertaling maakte veel los. Bepaalde vertaalkeuzes werden geroemd en geprezen, anderen bekritiseerd.

Om in ieder geval de discussie gaande te houden en met elkaar over de Bijbel in gesprek te blijven, organiseren het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG) en de Katholieke Bijbelstichting (KBS) de Bijbel10daagse op de grens van de maanden oktober en november. Een jaarlijks terugkerend evenement waarin aandacht voor de Bijbel als bron voor religie en cultuur gebundeld kan worden.

Vanaf de eerste Bijbel10daagse in 2005 is gewerkt met een thema. Voor 2007, van 26 oktober tot 5 november, is gekozen voor het thema 'De vreemdeling en de Bijbel'. Wie alleen op de maatschappelijke relevantie van dit thema let, doet de reikwijdte van de thematiek te kort. De Bijbel kent vele verhalen over de vreemdeling. Een bekend en wellicht universeel verhaal is dat over twee vrouwen, Ruth en haar schoonmoeder Naomi. Zij wisselen van positie en perspectief. Eerst trekt Naomi vanuit Israël naar het vreemde Moab en later

keert zij terug naar haar eigen land met schoondochter Ruth, de Moabitische. Dit verhaal toont glashelder aan dat je vreemd bent, of vreemdeling wordt, in het oog van de ander. Wie niet naadloos past in de cultuur waarin zij leeft, is al snel aan het oordeel van de gemeenschap overgeleverd. Vreemd zijn is nooit een keuze op zich, maar altijd een gevolg van hoe anderen tegen jou en je daden aankijken.

De initiatiefnemers van de Bijbel10daagse hopen dat de veelheid aan activiteiten mensen weet te inspireren. Er zijn symposia en bijbelacademies, tentoonstellingen en speciale programma's in een aantal musea. De Nationale Bijbeltest wordt uitgezonden. Daarnaast vinden er op plaatselijk niveau veel activiteiten plaats. Ter gelegenheid van de Bijbel10daagse verschijnt bovendien een bijbelkrant met achtergrondinformatie en artikelen.

• www.bijbelgenootschap.nl

De visie van Marc Chagall op Christus

Marc Chagall is een fenomeen geweest. Hij was geboren in de Wit Russische provincie stad Vitebsk aan het eind van de 19e eeuw (7/7/1887) en groeide op in een typisch joods gezin dat de sfeer ademde van de mystiek van het Chassidisme. Hij heeft tot aan zijn dood geschilderd vanuit de diepe indruk die de verhalen en ervaringen van zijn kindertijd op hem maakten. Hij hield zich in zijn werk intensief bezig met de Christusgestalte zoals die in de kerk wordt beleden. Vanuit zijn joodse achtergrond komt hij tot een opmerkelijke visie, waarbij zijn schilderij 'De witte kruisiging' uit 1938 een belangrijk document vormt.

Aan de hand van beelden van schilderijen en glasramen, laat Ruud Bartlema de ontwikkeling zien van Chagall's kijk op Jezus van Nazareth. **Te zien: Ignatiushuis**
Datum: donderdag 13 december Tijd: 19.30-22.00 uur Kosten: € 15,-

Mens...

Wij vragen zo vaak naar het werk van de ander,
hun status, hun aanzien, hun geld en hun huis.
Wat of zij bereikt hebben, de glans van hun functie,
we vragen zo zelden, 'hoe is hij ook echt thuis'
als ouders, als vrienden, echtgenoot(note) en beminde,
want dat maakt de mens zo belangrijk en goed,
Oprechtheid en eenvoud en blij zijn te leven.
het is fijn als je dergelijke mensen ontmoet...

Wij vragen zo vaak naar de plaats van de ander
hun rol in het leven, in geld, maatschappij,
wat of zij verdienen, of hoger kunnen klimmen,
We vragen zo zelden: "is het goed? Ben je blij?
hoe is het thuis met de kinderen, de man /vrouw of de toekomst,
Hoe sta je er voor, met je werk, je gezin,
hoe ben je als mens en sta je in 't leven,
Begrijp je het eind, of... begrijp je 't begin?...

We vragen niet vaak naar de mens in de ander,
hun strijd, hun verdriet en hun heimelijke kracht,
Naar, achter de schermen verborgen geheimen
naar fouten en wat of de mens daartoe bracht,
Veel later, als jaren behoedzaam verglijden,
dan staat daar de mens, oud, vermoed en wat grijs
dan komt de balans zonder aanzien of status
Maar... of je een Mens was, is dan het bewijs...

• *Margriet van Hoorn (aanpassingen in man en vrouw door Els Veenhof)*

De kinderen hebben de toekomst

Beste ouders/ verzorgers / en andere
Duiven, Ik ben op zoek naar één
of meerdere ouders die met mij de
kindernevendiensten (1e en 3e zondag
van de maand) vorm wil geven.

Nu Gerda heeft besloten om terug te
treden, wil ik haar mijn hartelijke dank
overbrengen voor haar leuke inbreng
tijdens de KND.

Op de 1e zondag van de maand
beginnen we met een lezing in de kerk
voor de kinderen en gaan dan naar
het Hemeltje waar wij verdergaan met
het thema. Het verhaal wordt verder
verteld en we knutselen wat of er wordt
gespeeld. De leeftijd varieert van 1
tot 8 jaar (+/- 4 - 9 kinderen). Vóór het
delen van brood en wijn komen de
kinderen terug in de kerk om samen
met de voorganger het brood en wijn
uit te delen.

De 3e zondag van de maand zijn we
van begin tot eind in het hemeltje. Dit
alles kan ik niet alleen. In het verleden
was ook Alet aanwezig, maar in
verband met haar theaterwerk is zij
vaak niet beschikbaar. Wie o wie kan
en wil mij komen helpen !!!

Daarnaast komt ook de Kinderkerst
er weer aan, maar dit grote project
kan en wil ik niet alleen doen. Het
zou toch jammer zijn als we dit
jaar zouden moeten zeggen dat er
geen Kinderkerst komt vanwege
het ontbreken aan bedenkers en
uitvoerders van het geheel.
Kortom het is leuk om ook voor de
kinderen in de Duif iets te doen
want, zoals iedereen wel weet ... "de
kinderen hebben de toekomst".

• *Freek van der Marck*

Teken de petitie

Eind september liepen in Myanmar
(Birma) vreedzame demonstraties
van monniken tegen het regime op
een gruwelijke manier uit de hand.
Amnesty vreest dat gearresteerde
demonstranten worden gemarteld.
Kom nu in actie en eis onmiddellijke
vrijlating van de demonstranten.
Teken de petitie op: [www.amnesty.nl/
in_actie_petitie/23563](http://www.amnesty.nl/in_actie_petitie/23563).

Vervolg van pag.1 - Spirituele ontwikkeling ➤ Hoe komt het dat de ene mens in de loop van zijn leven milder en wijzer wordt, terwijl de andere juist hardvochtiger en meer verblind raakt? Wat is er de oorzaak van dat sommige mensen in de loop van hun leven een steeds sterkere levensvreugde ervaren en uitstralen, terwijl anderen steeds meer in de greep raken van levensangst?

En waarom groeien sommige mensen in kracht om lijden te verzachten, terwijl anderen er aan ten onder gaan? Hoe komt het dat die twee zo uiteenlopende geestelijke ontwikkelingen zich voor kunnen doen onder gelijksoortige levensomstandigheden, zowel gunstige als ongunstige? En tenslotte: kunnen we die ontwikkeling beïnvloeden of staan we er machteloos tegenover?

Het zijn vragen naar een verborgen bloei, zoals Han de Wit dat noemt, die zich in de kern van ons wezen - soms gezocht, soms ongewild - kan voltrekken.

Han de Wit vat in de aanvang van zijn boek *De verborgen bloei* spirituele ontwikkeling samen als het vinden van wegen hoe we boven onszelf kunnen uitstijgen door het cultiveren, het tot ontwikkeling brengen van onze fundamentele menselijkheid. In zijn boek werkt hij daarbij concrete menselijke ervaringen uit als levensmoed in geval van persoonlijke tegenspoed, levensvreugde bij persoonlijke voorspoed of bij het zien van voorspoed bij andere mensen, mededogen, onbaatzuchtige hulpvaardigheid, wanneer andere mensen met tegenspoed worden geconfronteerd en helderheid van geest, het vermogen en verlangen om te leren kennen, te doorzien, wakker te zijn, de geest die ons realistisch maakt, inzicht verschaft bij zowel voor- als tegenspoed.

Levensvreugde, levensmoed, mededogen en helderheid van geest zijn geen eigenschappen die van buitenaf komen, maar juist van binnenuit al aanwezig zijn, geen zaken die we moeten verwerven, maar die we door onze menselijke geboorte allemaal al bezitten. De kwestie is dus: hoe kunnen we ze ontplooien in plaats van ze te verstikken, of, hoe te leren leven als gelukschenkende in plaats van als gelukzoekende mensen. Over spirituele ontwikkeling sprekend, focussen onze voorgangers zich veelal op een heel centraal aspect in alle tradities, namelijk mededogen. In dit wel heel korte relaas beperk ik me verder tot het laatste aspect, helderheid van geest.

In onze geest dwarrelen vaak vragen rond waar we geen vat op hebben, vragen als een soort steeds terugkomende puzzel in onze gedachten hoek, iets waar we lange tijd mee bezig zijn. Soms, plotseling en ongevraagd biedt zich een antwoord aan. Ik denk dat ieder van ons zulke momenten van doorbrekende helderheid, van “zien” tijdens ons leven en zelfs wel meermaals zijn overkomen. Het probleem is echter dat we er heel gemakkelijk aan

voorbij gaan. We koesteren een veel te hoge verwachting, we verwachten eigenlijk een grote doorbraak, iets als een soort verlichtingsverschijnsel.

“Zien” overkomt ons dus meestal onverwacht in een wat bescheidener gedaante, het antwoord komt bij ons over alsof we iets (onder)vinden dat we eigenlijk al lang wisten... Kortom, we ervaren een stukje bloei dan als “we zochten het paard en we zaten er op.”

Natuurlijk zijn we dankbaar dat zoiets ons overkomt, maar het breekt niet echt tot ons door dat we een ontwikkelingsstapje hebben meegemaakt. We zouden ook dankbaarder kunnen zijn dat we met dit bescheiden “zien” een (zei het een kleine) bevestiging hebben gekregen dat we een vorderingetje hebben geboekt op onze (lange) weg van spirituele ontwikkeling...

De veelschrijver en Volkskrant columnist Martin Bril (1948), vat dit streven naar helderheid en klaarheid in zijn gedicht *Kunst*, prachtig zo samen:

Kunst

Wat we willen:

Momenten

Van helderheid,

Of beter nog: van grote

Klaarheid.

Schaars zijn die momenten

En ook nog goed verborgen.

Zoeken heeft dus

Nauwelijks zin, maar

Vinden wel.

De kunst is zo te leven

Dat het je overkomt

Die klaarheid, af en toe.

Huub Oosterhuis verwoordt het, wat zwaarder, in zijn gedicht ‘Zien’ treffend zo:

Zien

Dit dat ja nee voortjagend voortgedreven

niet kunnen willen toch zo moeten leven

overal nergens niemand op het spoor.

Dan jij. ik hoor je stem. ik zie — soms even.

Tenslotte: Het boek *De verborgen bloei* van Han F. de Wit is geen gemakkelijk “leesromannetje”. Het is erg leerzaam en in een speelse zeer toegankelijke stijl geschreven, met vele herkenbare voorbeelden. Ik beveel het lezen van het boek daarom zeer bij U aan!

• Herman Rikken.

Kom in actie
Steun de demonstranten
in Myanmar www.amnesty.nl